

„Mindenki amilyen kegyelmi ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” (1 Péter 4,10)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2022 • VIII. Évfolyam • 4. szám • Ára: 1,25 lej

„Pedig mi azt hittük, hogy...”

(Lk 2, 8-12 és Lk 24, 21)

Szabó Gabriella

lelkipásztor,
Temesvár Belvárosi
Református
Egyházközség

Három évvel ezelőtt egy fülledt naplemente utolsó fénycsóvái ölelték körbe azt az izraeli templomot, amelyet azon a helyen építettek fel, amelyet a pásztorok tanyájaként tart számon az utókor. Semmi különleges nem volt azon a helyen: egy aprócska templom, az oda vezető úton apró kavicsok szegélyezték az útmenti cserlyéket, és magas fák hajoltak a látogatók kigyózó sora fölé. Egyenként besorakoztunk a nyitott barakokba, és felolvastuk ezt az ígét. Azon merengtem, hogy vajon felfogták-e a pásztorok, hogy mibe keveredtek. Emlékszem, hogy az idegenvezetőnk még viccelődött is azzal, hogy úgy keveredtek a pásztorok ebbe az eseményláncolatba, mint Pilátus a krédóba. Valami ilyesmire gondolhattott a két emmausi tanítvány, mielőtt Jézus csatlakozott volna hozzájuk.

A pásztoroknak megjelent egy angyal, „körülragyogta őket az Úr dicsősége” és megkapták a világegyetem legörömtelibb üzenetét: üdvözítő született. A pásztorok teszik a dolgukat, elmennek tiszteletüket tenni az Úr Krisztus előtt. És aztán eltűnnek a színről. Pedig én annyira szívesen olvasnék rólok, arról, hogy hogyan folytatták az életüket. Hogy vajon megváltoztatták-e az életvitelüket ez a találkozás, vagy mit hittek, amikor az Üdvözítőként tisztelt gyermekből elítélt, megfeszített felnőtt válik. Annyira követném a te életedet, kedves olvasó, és szemügyre venném, hogy vajon változtat-e az életmódodon Jézus érkezése.

Aztán a Lukács szerinti evangélium 24. fejezetéhez lapozva azt olvassuk két tanítvány vallomása nyomán, hogy ez az Üdvözítő nem kis csalódást okozott

az Őt követőknek, „pedig mi azt hittük, hogy...”.

„Míg Jézusban nyilvánvalóvá lett, hogy mit jelent az ősi név: Immánuel, azaz „Velünk az Isten”, addig a tanítványok szívében ez van: Isten végleg elhagyott minket!”¹ Nagyon fájdalmas feszültség húzódik meg a két jelenet között. Az egyik oldalon ott igyekeznek a pásztorok tiszteletüket tenni az Üdvözítő előtt, a másik oldalon pedig a tanítványok igyekeznek minél távolabbra kerülni az egész üdvözítő kalamajkától. Az egyik oldalon ott van az önfeledten ünneplők közössége, a másik oldalon a kiábrándultak és csalódottak tömege. Középen pedig ott áll a jászolba fektetett kised, az ígéretes gyermek: nagy reménység.

Számodra minek az ígétét hordozza ez a gyermek? Vagy már kiábrándultál minden ígétetből? Számodra már nem tartogat semmit ez az ünnep?

Az emmausi tanítványokkal utazva Jézus emlékezteti a kiábrándult tanítványokat azokra az ígéretekre, próféciákra, amelyeket Isten kinyilvánított

több száz évvel korábban az Üdvözítőről. Minél inkább felfedi előttük Isten ígétét, annál tisztábban vélik látni, sőt felismerni Jézus személyét. Hányszor került a csalódás hályoga a szemünkre az emmausi tanítványok szavait visszahangozva: pedig mi azt hittük, hogy... Hogy Isten elhagyott. Hogy Isten nem az, akinek mondja magát. Hogy az adventi várakozás hiábavaló, mert az ígétet nem teljesedik be.

Immánuel, vagyis Isten Fia mellénk szegődött az élet útján: Velünk az Isten! „Jegyezd meg: **nincs járhatatlan út, ha jó az útitársad.** Jézus azt mondta magáról, hogy Ő az Út. Őt kövesd, és biztonságban leszel! És Ő is ölbe fog venni, amikor elfogy az út.”²

Amikor a kétségek hályoga leesik a szemedről, akkor hasít beléd a felismerés, ahogy annak idején Jákóbbal történt: „Bizonyára az Úr van itt, és én nem is tudtam.” (1 Móz 28,16)

¹ Bolyki László: Pedig mi azt hittük

² Ódor Fanna: Szívöltöztetés

Beszámoló a Szilágysomlyói Református Egyházmegye Presbiteri őszi konferenciájáról

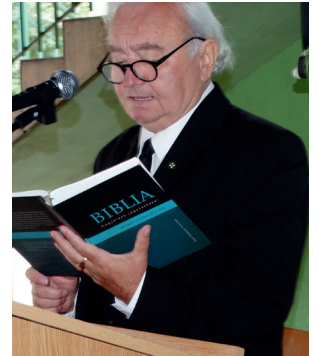
Az őszi nem csak a gyerekek, diákok számára jelenti az újabb találkozások lehetőségét. A nyár sokféle eseménye kinek kikapcsolódást, pihenést, kinek munkát vagy újabb kihívásokat jelent. Isten Lelke ott van, ott munkálkodik a szívünkben, abban az élethelyzetben formál minket, amiben éppen vagyunk.

Egyházmegyénkben hagyománnyá vált az első őszi hónap, szeptember első szombatján a presbiteri őszi konferencia, amikor lehetősége van a megye összes gyülekezetének presbiteri és lelkipásztorai számára, hogy találkozhassanak és az igei üzenetek által feltöltődjenek. Ebben az évben szeptember harmadikán tartottuk konferenciánkat, amelynek helyszínéül a sólyomkővári ifjúsági táborozó hely szolgált.

A jelenlevőket először **Nt. Bogdán Szabolcs János**, a Szilágysomlyói Református Egyházmegye esperese köszöntötte az 1 Kor 15,58 alapján, és kért áldást együttlétünkre. Majd **Kocsis-Feri Sándor**, az egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke köszöntötte az egybegyűlteket az Efézusiakhoz írt levél 2. részének 10. verse alapján, majd ismertette a konferencia programját. Végül **Tóth András**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke részéről hangzott el köszöntés, és egyben buzdított a presbiteri szolgálat végzésére a Péter 2. levele 1. részének 10. verse alapján. Ezt követően röviden beszámolt az augusztus 20-án Nagyváradon megtartott 20 éves jubileumi, egyházkerületi konferenciáról.

A köszöntéseket követően meghívott vendégünk, **Marco de Leeuw van Weenen**, holland fizikus, a Tolnai Református Egyházmegye missziói munkatársának előadása következett „**Legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját**” címmel. Az előadó 1990-ben költözött Hollandiából Magyarországra, ahol első fontos feladatának a magyar nyelv elsajátítását tekintette, így az előadást magyar nyelven hallhattuk.

Az előadás témájának alapja Péter 1. levele 5. részének 1-5-ig terjedő versei: „A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbiteri társ és Krisztus szenvedésének tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legeltessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját. Ugyanúgy, ti ifjabbak: enged-

meskedjétek az idősebbeknek, egymás iránt pedig valamennyien legyetek alázatosak, mert az Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.” (1Péter 5,1-5) Péter presbiteri társnak nevezi magát nem apostolnak, és ezzel a presbitereket az ő szintjére emeli. Ő maga bő három éven keresztül láthatta Jézust, hallhatta tanításait és tanúja lehetett különleges gyógyításainak. Jézus nem egy épületben, hanem nagyon gyakran kint a természetben, egy dombon vagy épp tengerparton tanított. De többször elment az emberek otthonaiba, sokszor megvetett, lenézett emberekhez. Péter ezt látta, ezt tanulta. Tőle és vallotta, hogy a családi élet alapja az egyházi életnek. Felülről, de belülről kell történni a változás az én életemben és a gyülekezeti közösség életében is. Nekem kell először megváltozni, és aztán segíthetek terelgetni a nyáját. „Az Úr az én pásztorom” (Zsolt. 23,1), tehát nekem közlelőre kell ismernem Őt, tudnom kell, hogy mit mond, mit kér tőlem. A János evangéliuma 10. részében Jézus magáról, mint a jó pásztorról beszél, aki a nevükön szólítja az övéit. Jézus a nevemen szólít, hozzám szól... Tehát a személyesség ismertető jegye a Jó Pásztornak, és ezzel példát mutat a számunkra is. Nekünk is ismernünk kell a környezetünkben, közösségünkben élő embereket, érdeklődnünk kell hogy létük felől, a családtagjaik felől... Ha vannak álmatlan éjszakáink, sűrűbben kell imádkoznunk Hozzá. Használjuk ki azt az időt is arra, hogy vigyük Elé nem csak a saját vagy családom problémáját, hanem a közösségünkben élő emberek problémáit is. Merjünk Isten kinyújtott karja lenni, mert Ő használni akar az Ő országa építésében! Presbiterként mi azt a küldetést kaptuk, hogy a Pásztor mellett ’bojtárok’ legyünk. Isten kezéből vettük át ezt a felhatalmazást, amikor fogadalmat tettünk az Úr asztalánál.

Az előadás után alkalom adódott egy közös beszélgetésre, amikor a témához

fűződő gondolatokat, véleményeket mondhattuk el, vagy kérdéseket tehetünk fel.

Áhítattal **Ft. Csúry István**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke szolgált a Korinthusiakhoz írott első levél 13. részének 8 – 10. terjedő versei alapján. „A szeretet soha el nem múlik. De legyen bár prófétálás: el fog töröltetni, legyen nyelveken való szólás: meg fog szűnni, legyen ismeret, el fog töröltetni. Mert töredékes az ismeretünk és töredékes a prófétálásunk. Amikor pedig eljön a tökéletes, eltöröltetik a töredékes.” Főtiszteletű püspök úr arról a szeretetről beszélt, amely soha el nem fogy, és egyben arra buzdított, hogy ezzel a szeretettel szolgáljunk az emberek között. Ez az ajándékba kapott szeretet nem egy hosszan tartó, vagy terjedelmes érzelm, hanem végtelen szeretet. Egy megtartó erő, amely a földi világból elvisz, elkísér minket a földöntúli világba. Az Ige nem beszél a szeretet születéséről sem annak haláláról, tehát örökké tartó. Ezzel a nagy ajándékkal Isten naponként készíti tesz arra, hogy neki szolgáljunk, hogy vigyük ezt a szeretetet embertársaink felé, mert nagy szükség van rá a mai világban is. Különböző betegségek, háborúk időszakát éljük. Szeretlenséget, emberlenséget, szenvedést tapasztalunk mindenhol a világban, ezért különösen oda kell figyelnünk embertársainkra. A gyülekezetekben szeretetet, odafigyelést kell tapasztaljanak az emberek, és ebben nekünk presbitereknek részt kell vállalnunk.

Az áhítat után rövid beszélgetés és ebéd következett, mialatt azt tapasztaltam, hogy sokunk számára igazi feltöltődés volt ez az együttlét. Hálásak vagyunk az előadóknak, Főtiszteletű Csúry Istvánnak és Marco de Leeuw van Weenen-nek, hogy vállalták a szolgálatot közöttünk! Isten áldása kísérje további életüket, szolgálatukat!

Legyen Istené a dicsőség és a hála mindenért!

Kocsis-Feri Sándor,
a Presbiteri Szövetség elnöke

„Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülj te és a családod!” (Ap.Csel.16,31)

Szomorú, kora őszi esős időben került sor Avasújvárosban a Nagybányai Egyházmegye Presbiteri Szövetségének XIV. egyházmegyei konferenciájára szeptember 10-én. Örömmel és meleg szeretettel fogadtuk a több mint 100 résztvevőt, akiket a rossz idő az együttlétre és nem a távolmaradásra buzdított.

Az áhítatot **Gellén Sándor Károly** helyi lelkipásztor, az egyházmegye újráválasztott esperese az Ap.Csel.16, 25-34 versei alapján tartotta. A filippi-beli börtönőr megtérésének történetét magyarázta, akinek életében óriási változás állt be amikor Pált, Szilászt, a többi foglyokkal együtt a földrengéskor történt csoda által Isten megszabadítja a haláltól. A börtönőr vállalta a keresztség felvételét családjával együtt, a szabadító Isten mellett döntött. Isten igazolta, hogy Ő a leghatalmasabb és az emberi terveket bármikor felül tudja írni. Mi, gyülekezeteinkkel együtt egy nyáj vagyunk, akinek pásztora Jézus Krisztus és ne feledjük, hogy „Aki Istenhez tér, mert hisz Jézus Krisztusnak, Jézus Krisztusban, az Isten boldogságában élhet.” - hangsúlyozta a lelkipásztor.

A koltói kamarakórus felemelő előadása, valamint Lakatos Nella által felolvasott Horváth-Varga Sándor: Amit az élettől akarok című verse után kerületünk szövetségi elnöke, **Tóth András** köszöntötte a megjelenteket 2 Péter 1,10 versével, majd beszámolt a kerületi konferencia eseményeiről.

Lakatos Nella egyházmegyei elnök köszöntésekor a felvezetőben kiemelte a család fontosságát a keresztyén ember számára, hangsúlyozta a szülő feladatát a családban, aki példa kell legyen gyermekei előtt tanításaival, hitével idézve a Szentírás szavait (Péld. 22,6.6,20).

„A református keresztyén család” címmel **Ft.Csűry István**, leköszönő püspökünk tartott kimerítő, bibliai igékkel alátámasztott előadást, kiemelve a mai világban történő változásokat, amelyek az egyházra és a keresztyén emberekre is rossz hatással vannak. A bevezetőben beszélt arról, hogy mennyire megváltozott a keresztyén gondolkodás a világban, a család válságban van, feladatunk ennek hitelét helyre állítani. A teremtés történetének verseit veszi alapul, amikor Isten megteremtette az embert, majd az asszonyt, akit a Sátán megkísért, bátorságot ad neki

és felborítja a férfi-nő kapcsolatát. Így van ez mai világban is, ahol minden szabaddá vált, a diabolikus erő belerobbant a férfi és nő kapcsolatába. Az orvostudományban az öröklődés terén felvetődő problémát nem lehet meghazudtolni, hiszen a család legfontosabb eleme a férfi és a nő, amit ma sajnos sokan nem így látnak. A Szentírásban a férfi és a nő hasonlóak, de nem azonosak. A mai világban szomorú, hogy elnöiesedett férfiakat, elférfiasodott nőket látunk. Feltesszük a kérdést, hogy milyen jövője lesz a világnak, milyen lesz a jövő családi képe. A Szentírásban Isten hírt ad azoknak, akik „miért vagyunk a világban” kérdésre keresik a választ és megáldja a férfit, nőt és ezeket mondta nekik: „Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet. De a mai világ ezeket nem így értelmezi,

nagyon kevés a születések száma, a szaporodás korlátozva van, ami gátolja a keresztyénség, az emberiség fennmaradását. A keresztyén világ beskatulyázta magát és az individualizmus, egoizmus lép életbe. A gyermek Isten ajándéka, áldás a családban, hiszen ő az élet folytatója, a nemzet fennmaradásának az alapja, a gyülekezete, az egyház megmaradásának fontos alkotója. Isten a mennyekig mutatja nekünk az utat a menyasszony és vőlegény metaforájával Jézus azt mondja, hogy Ő a vőlegény, mi a tagok vagyunk a menyasszonyai.

Ne feledjük: bármilyen változást hoz a világ, Isten szeret bennünket, éljünk Jézus Krisztus tanításait követve családban, mert a keresztyén egyház minden hívőjével együtt az Isten családja –fejezte be előadását a püspök úr.

Igen, sok elgondolkodtató, igaz mondat fogalmazódott meg az előadásban. Az elhangzottak, a mai világról nemcsak nekünk, presbitereknek szóltak, hanem minden hívő keresztyén embernek hallania kell, megszívlelni azokat, ha azt akarjuk, hogy református egyházunk fennmaradjon, hogy templomaink padjai megteljenek, hogy egység, béke legyen, mert a Szentírás azt mondja: „Milyen jó és kellemes, amikor Isten népe egységben él együtt”. (Zsolt. 133,1)

Lakatos Nella
egyházmegyei elnök

Én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk...

2022. október 1-én a Vetési egyház-közösség megrendezésében került sor a presbiteri szövetség őszi konferenciájára, amely Dr. Király Lajos egyházmegyei esperes nyitó áhítatával kezdődött, Lukács 7, 37-45-ig terjedő versek alapján. Kifejtette, hogy a mi feladatunk az, hogy imádságban közbenjárjunk a beteg meggyógyulásáért.

Aztán **Nt. Máté Róbert** helybéli lelkipásztor a 42-ik Zsoltár szavaival köszöntötte az egybegyűlteket, majd Ilyés Gyula Vetés polgármestere üdvözölte a jelenlévőket. Örömet fejezte ki, hogy a megye egyházi előljáró lelkészei és presbiteri meglátogatták, és szolt a reformátusságunk megtartásáért.

Továbbá **Tóth András** Egyházkerületi elnök köszöntötte az egybegyűlteket 2Péter 2,10 igeverssel a presbiteri szövetség megalakulásának 20-ik évfordulója alkalmából.

Ezek után elhangzott pár szavazat, majd a szünet után került sor **dr. habil. Püsök Sarolta docens** (Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár) előadására. Az előadó kifejtette: a

presbiterek egész háza népe az Úrnak szolgáljon, egyedül az Úr Istennek, mellőzve minden mást, amelyek embertársaink kárára van. A presbiterek erkölcsösek, egyfeleségűek, hűségesek és elkötelezettek legyenek úgy az élettárs mint az embertárs iránt, amint a Tízparancsolat írja: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”. Ha ezt megtartjuk és ebben a szeretetben és tiszteletben viszonyulunk egymáshoz, akkor nincsenek konfliktusok közöttünk és embertársaink között, úgy a házasságban mint embertársainkkal. A presbiter hű kell legyen a felekezeti közösség-

hez is. Azokban a családokban és közösségekben, ahol a felek nem egymás kijátszására törekednek, hanem egymást kölcsönösen segítik, és egymás értékeit elismerik, ott van haladás és Isten áldása az elképzeléseken és azoknak a megvalósításán.

Én arra kérem presbiter testvéreimet, hogy ezen irányvonalak mentén éljék meg életüket és mindennapjaikat kérve az Urat, hogy az Ő kegyelme legyen rajtunk, családjainkon, gyülekezeteinken és az egész emberiségben.

Illés Jenő
SZRE PSz elnöke

Bízzatok, én vagyok, ne féljete! (Máté 14,27 b)

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége október 7-én megtartotta vezetőségi gyűlését Nagyváradon, ahol kerületünk hat egyházmegyeje képviseltette magát.

Tóth András kerületi elnök nyitó áhítata (Máté 14,22-33) után került sor az egyházmegyei elnökök beszámolójára az elmúlt esztendő szövetségi munkájáról. A beszámolókból kitént, hogy az egyházmegyekben több sikeres tevékenységet szervezett (Szatmár, Zilah, Bihar, Nagyvárad, Somlyó) az újonnan megválasztott presbiteri szövetség vezetősége. Van olyan egyházmegye, ahol ezután került sor az évi konferenciák megtartására.

Napirendre került az évi tagsági díj megállapítása. A beszélgetéseket követően az elnökség 15 lej tagsági díjat javasol az elkövetkezendő időszakra, amit majd az évi közgyűlés elé terjeszt. Az Órallók presbiteri lap ára is emelkedni fog – derült ki az elnök úrnak a nyomdával folytatott beszélgetéséből (januárban dől el, mennyire emelik az árat). Megbeszélésre került a kerületi szinten odaítélő presbiteri díj személye is. Az egyházmegyekben a presbiteri szövetséget támogató lelkészeknek, esperesnek munkáját emléklappal, emléklapokkal köszönjük egyházmegyei szinten – ha van erre igény.

Szó volt a következő év kerületi szintű presbiterképzéséről is, amelyeknek számát a képzés témája fogja majd meghatározni.

Megemlékeztünk az aradi vértá-

núkról is: egy perces néma főhajtással tisztelegtünk hőseink emléke előtt, Lakatos Nella felolvasta Kossuth Lajos erre a napra (okt. 6.) írott beszédét, és Ady Endre: Október 6 című versét.

Szabad beszélgetéssel és Mészáros János főtítkár zárógondolatával ért véget a tanácskozás.

Lakatos Nella
kerületi jegyző

HIBAIGAZÍTÁS

Az Órallók VIII. évf. 3. számában a 2. oldalon a harmadik bekezdésben elírás történt:

„Ebben az időben Erdélyben három nemzet uralkodik: szászok, székelyek és nemesek ...helyesen

„Ebben az időben Erdélyben három nemzet uralkodik: szászok, székelyek és magyarok...”

A Nagykárolyi Református Egyházmegye Presbiteri konferenciája Mezőteremen

„Dicsérjétek az Urat! Hiszen Istenünkről énekelni jó: hiszen Őt dicsérni gyönyörűséges és illendő dolog!” (Zsolt 147: 1)

Mezőteremen szervezték meg a Nagykárolyi Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének őszi konferenciáját október 15-én. Az eseményen **dr. Visky S. Béla** teológiai tanár bemutatta a *Megtartó ismeret* című könyvét, **dr. Geréb Miklós** lelkipásztor pedig ismertette a Mezőteremi Magyar Megmaradás Háza építésének jelenlegi állapotát.

Az egyházmegye minden szegletéről érkeztek presbiterek a verőfényes őszi délelőttön megtartott konferenciára, melynek ezúttal az alig 25 lelket számláló mezőteremi református közösség volt a házigazdája. A település történetében korábban aligha volt hasonló rendezvény, hiszen az 1777-ben megszűnt és 1996-ban újra alakult református gyülekezet az utóbbi években kezdett egyre jobban betagozódni az egyházmegye vérkeringésébe. Éppen ezért mind számukra, mind pedig a többi gyülekezet presbiteri számára kiemelkedő volt ez a nap.

A művelődési házban megtartott esemény **Tolnay István** esperes igehirdetésével kezdődött, aki az 1Pt 5,7 igeszakasz alapján prédikált. Az igemagyarázat a gondokról és az azokhoz való hozzáállásról szólt. Emlékeztetett arra, hogy számos egyéni és társadalmi problémával kell szembenéznie az emberiségnek, melyekkel egyedül nem tud megküzdeni. Ezekről a terhektől csak úgy szabadulhat meg, ha átadja azokat Istennek.

Dr. Visky S. Béla, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet professzora könyvbemutatójában rávilágított arra, hogy a megtartó ismeret nem más mint a *Megtartó ismeret*. Erről szól könyve, mely presbiterek, gyülekezeti tagok és minden érdeklődő számára szól. Mai kérdéseket dolgoz fel a református egyház tanításával összhangban. Ismertette a könyv kelet-

kezésének háttérét, hiánypótló szerepét, szerkezeti felépítését és betekintést nyújtott annak tartalmába.

A konferencia résztvevőit köszöntötte **Almási Csaba**, a Nagykárolyi Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke, aki örömmel nyugtázta, hogy Isten dicsőségére megszervezhették ezt az eseményt, amelyre tulajdonképpen már két évvel ezelőtt szerettek volna sort keríteni. Előrevetítette: jövő év tavaszán újra szeretné, ha megszervezésre kerülne a presbiterek találkozója.

Tóth András, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöksége nevében köszöntötte a résztvevőket a 2Pt 1,10 igeverssel. Arra kérte a presbitereket, hogy mindannyian szolgálják Istent teljes szívvel, hittel és meggyőződéssel, és igyekezzenek jó példával szolgálni mások előtt.

Szalay Csaba, nemrégiben megválasztott egyházmegyei főgondnok elmondta, hogy a közeljövőben szeretné jobban megismerni az egyházmegye életét. Ehhez elengedhetetlennek tartja azt, hogy részt vegyen minden olyan jellegű eseményen, mint ez a mostani. Ezek mellett szeretne eljutni minden egyes gyülekezetbe, ahol megismerheti a közösségek gondjait, eredményeit, örömeit. A presbiteri munkáról megemlítette, hogy minden gyülekezetben nehéz olyan embert találni, aki energiát, időt, munkát vagy akár anyagi áldozatot ajánl fel az egyházközösség gyarapítására vagy éppen fennmaradására. Éppen ezért felhívta a figyelmet a presbiterek által elvégzett munka fontosságára. Ehhez az áldozatvállaláshoz bátorságot, sok erőt, bölcsességet és kitartást kívánt.

Dr. Geréb Miklós bemutatta a M3H projektet. Beszámolt arról, hogy gyülekezeti ház építéséhez

fogott a maroknyi református közösség Mezőteremen. Eddig önerőből, adományokból, Pusztafalu testvértelepülés, a helyi polgármesteri hivatal és a bukaresti vallásügyi államtitkárság támogatásával valósultak meg a munkálatok. Még további 300.000 lejrre van szükség ahhoz, hogy „pirosba” elkészüljön és tető alá kerüljön az imádság háza. Ehhez továbbra is pályázni fognak, de nagy szeretettel fogadják mindazok adományait is, akik anyagilag támogatni szeretnék ezt a nemes ügyet.

A presbiterek találkozásának napirendi pontja között szerepelt a Presbiteri Szolgálatért díjazottjának megnevesítése. A jelenlevők úgy döntöttek, hogy ez alkalommal **Varga Sándort**, a Berei Református Egyházközösség főgondnokát javasolják a díjra.

Igazi különlegességnek számított a mezőteremi néptánccsoport tagjainak táncelőadása, akik ezzel kedveskedtek a községbe érkezett vendégeknek. A Presbiteri Szövetség vezetősége a konferencián összegyűlt perselypénzt, 2400 lejt a Megmaradás Háza támogatására ajánlott fel. A gyülekezet vezetősége ezúton is megköszöni minden résztvevőnek az adományt. Az esemény szeretetvendégséggel ért véget, melynek során az asszonyok szorgalmának köszönhetően finom falatokat fogyaszthattak el a lelkipásztorok és presbiterek. S.D.G.

Almási Csaba, PSz - elnök

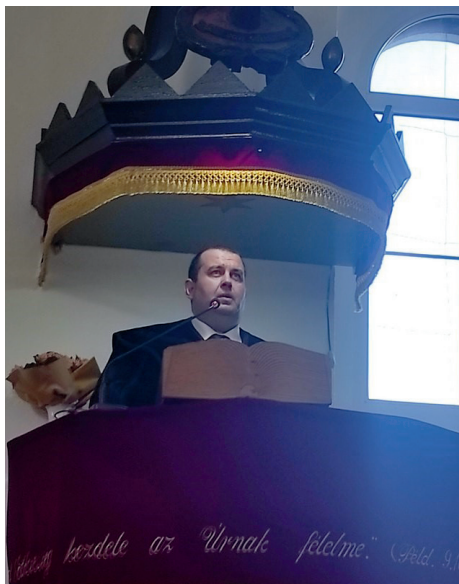
Várasfenesen találkoztak a Fekete Körös - völgyi gyülekezetek presbiterei

Október közepén Várasfenesen találkoztak a Fekete Körös – völgyi református gyülekezetek presbiterei és lelkipásztorai, hogy részt vegyenek a kistérségi presbiter találkozón, képzésen, amelyet a környékbeli református gyülekezetek lelkészei és presbiterei segítségével a Bihari Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége szervezett.

Tóth Zsigmond Béla
hegyközsatári presbiter

A presbitertalálkozó **Dénes István Lukács**, a Bihari Református Egyházmegye esperesének prédikációjával vette kezdetét, aki igemagyarázatát az 1Mózes 4:1-16 verseire alapozta.

Az igemagyarázat az egyik ó történet Káin és Ábel története volt, amely kapcsolódik a mai presbitertalálkozó előadásának témájához.

Káin, az elsőszülött fivér gyűlölte öccsét, Ábelt, mert míg ő szívében gonosz volt, addig Ábel igaz lelkű és Isten előtt kedves ifjú volt. Káin így hát elhatározta, hogy megöli testvérét, Ábelt, testvérgyilkosság történik. Amikor a bűn belép az ember életébe, akkor az elfordul az Istentől.

Ha megszűnik Istennel a kapcsolat, előbb vagy utóbb megszűnik a kapcsolat az emberekkel, a közösséggel, a gyülekezettel is. Ezért figyeljünk a kapcsolatra, az Istennel való kapcsolatra.

Annak ellenére, hogy Isten kérdezett a gyilkolás előtt, megadva neki a kegyelmet, ő nem válaszolt rá, még nagyobb lett a harag, a gyűlölet a szívében.

Az igemagyarázatot követően **Fazekas Ildikó**, a házigazda gyülekezet lelkipásztora, majd **Vasil István** a BREME Presbiteri Szövetség elnöke, és **Garnai Sándor** a BREME főgondnoka köszöntötték a Fekete Körös – völgyi kistérségi református gyülekezetekből érkezetteket, áldott együttléte kívánva mindnyájuknak.

A köszöntéseket követően **Visky István**, a Nagyvárad – velencei református gyülekezet lelkipásztora tartott előadást Az indulatos presbiter címmel.

Az ember viszi magával az indulatot, és a mindennapi kenyerünk mellett ott van a mindennapi indulatunk is, amely rövid időn belül nagyon nagy és sok bajt tud okozni, amit nagyon nehéz és sokszor lehetetlen visszafordítani.

Tudnunk kell különbséget tenni a bűn és a rossz között, hiszen a bűn az engedetlenség, míg a rossz az csak egy érzés. Vagyis a bűnt nem érzékeljük rossznak, hanem jónak, ezért bűn inkább engedetlenség.

Megkérdelhetjük, hogy miért jön elő belőlem az indulat? – azért, mert a megnyugvás hiánya indulatot vált ki, de ugyanakkor az egy rés is a lelkemben, amelyen ki tud áradni a gonosz. A lelkünk mélyén ott van valami, ami mélyen bent fortyong, ami nem más, mint a természetünk.

A nagyon tanulságos előadást követően a presbiteri szövetség elnöke, **Vasil István Túrmezei Erzsébet**: Légy Krisztus hordozó című versével, míg **Fazekas Ildikó** lelkipásztor imával zárta a közös együttléte.

A rendezvény, presbitertalálkozó-képzés szeretetvendégséggel ért véget, amelyet a házigazdák a település kultúrotthonában szolgáltak fel.

A keresztyén családról értekeztek az élesdi presbiter találkozón

Vasárnap délután az élesdi református templomban gyűltek össze a Bihari Református Egyházmegye, Sebes Körös-menti kistérség gyülekezeteinek presbiteri, hogy egy tartalmas és érdekes előadást, vagy ahogy az előadó mondta, gondolatébresztőt hallgassanak meg Kánya Zsolt Attila kémeri református lelkipásztor tolmácsolásában.

A közös együttlét, nyitó áhítattal vette kezdetét, **Dénes István Lukács** a Bihari Református Egyházmegye esperese igemagyarázatát a ZS 51:12-14-re alapozta.

Egy imádság részletét olvassuk Dávid bűnvalló imájából, amely egy olyan bűn elkövetése után íródott, amelyből sugárzik az őszinteség.

„Teremts bennem új szívet”, arra tanít, hogy nem emberi erőfeszítés eredménye az új szív, hanem a teremtő Isten munkája. Teremteni csak Ő tud. Ő nem csak az eget és a földet teremtette, hanem az ember szívét is újjáteremti. Az erős szilárd lélekre azért van szükség, hogy az ember vissza ne essék bűneibe. A szilárdsághoz éppen az Úr Lelkére, szent Lelke folyamatos segítségére van szükség. A 14. vers ismét a panaszénekekből ismert kérést tartalmazza. A „szabadítás öröme” együtt jár a hálaadó istentiszteleten való részvétellel. Sőt továbbra is „készséges lelket” ad az Úr, segíti híveit abban, hogy az Ő parancsolatait megtartsák.

A reformáció ünnepe után feltevének a kérdések: Mit jelent reformátusnak lenni? Mit jelent református presbiternek lenni, igehirdetőnek, igehallgatónak?

A reformáció nem mást jelent, mint visszatérni Istenhez, visszatérni a forráshoz és megtalálni önmagunkat.

Az igemagyarázatot követően a házigazda gyülekezet lelkipásztora **Balla Sándor** az 1 Móz.2-18 verseivel, majd a BREME PSZ elnöke, **Vasil István** egy verssel köszöntötték a jelenlévőket.

Kánya Zsolt Attila kémeri református lelkipásztor A keresztyén családról tartott egy tartalmas és érdekes előadást, vagy ahogy az előadó megfogalmazta – gondolatébresztést –, amelyben először megvizsgáltuk milyen volt a család az Őszövetségben, majd az Újszövetségben.

A jól működő keresztyén család legfőbb ismérve, hogy igazodik a Szentírás irányelveihez, melynek keretein belül minden családtag megérti és betölti Iste adta szerepét. A család nem egy ember által létrehozott intézmény. Isten alkotta azt, mindvégig az ember legjobb érdekeit szem előtt tartva. A keresztyén házasság, mely a keresztyén család alapját képezi, követi a Biblia nemiséggel kapcsolatos irányelveit is. Számos mai kultúrkörben az utóbbi hatvan évben elterjedt nézetek, mint a válás széleskörű elfogadottsága, a házasságon kívüli együttélés, valamint az azonos nemű embertársaink házassága élesen szembe mennek a Szentírás világos kijelentésével. Isten Igéjének megfoghatatlan alapján állva egyértelműen kijelenthetjük, hogy ezek a dolgok mind ellenkeznek Isten akaratával.

Továbbá megismerhettük napjaink családi modelljeit, mint: a diktátor, az anyakirálynő, a cipekedők, az egyenlősi, a veszekedők, az elszigeteltek, a csonkacsalád vagy a gyerek bálvány.

Mindezeket a gondolatébresztő kivetítőn illusztrálta és bőséges magyarázattal mutatta be.

Az egész interaktív előadás kellemes és jó hangulatban zajlott és ért véget.

A közös együttlét záró momentumaként az élesdi református gyülekezet nőszövetségi tagja **Jakab Katalin**, Füle Lajos: Presbiterek című versét olvasta fel.

A rendezvény, presbiter találkozóképzés szeretetvendégséggel ért véget, amelyet a házigazdák a Bocskai István Kulturális Közösségi és Szórványközpontban szolgáltak fel.

Tóth ZS.B.

**Békés,
boldog
karácsonyt
és lélekben
gazdag új
évet kívánok
elnökségünk
nevében!**

**Tóth András,
a KRE PSz elnöke**

Sarmon Alajosné Karácsonyi üdvözlő

Amikor kigyúlnak a karácsonyi fények,
Ünneplőbe öltözik minden tiszta lélek.
Amikor megszólal a karácsonyi dallam,
Imádságot suttogunk áhitattal, halkán.

Karácsonyi angyalok suhannak az éjben,
Bár velünk maradnának mindig, egész évben!
Mosoly lenne az arcokon a könnyecseppek helyett,
Minden házba beköltözne a béke s a szeretet.

Karácsonynak szelleme, maradj mindig velünk,
Taníts minket szeretetre, s add vissza a hitünk!
Nem kérünk nagy ajándékot, csak erőt, egészséget,
S hogy boldogságban tölthessük a következő évet!

Surján Jenőné Év végén

Remegve, de hálás szívvel állok meg Előtted, Istenem.
Ez esztendőnek napjait előre nem tudtam, de
már ismerem.

Voltak nehéz órák, küzdelmek, bánatok,
Szereteted, jóságod megtartott és még itt vagyok.
Kifejezni szóval azt nem lehet,
Hogy milyen nagyon szeretsz Te engemet!
Nem szolgáltam rá semmi szépre, jóra,
És még nem állt meg a mutató, tovább megy az óra!
Tudom, drága Jézus, hogy még célod van velem,
Hiába tátong előttem a sötét, mély verem.
Mindig úgy lesz minden, ahogy Te akarod,
Minden nap érzem, átölel szent karod.
Drága véred megmossa szívemet, lelkemet,
Irgalmad, kegyelmed eltörli vétkemet.
Te tudod azt is, mikor dobban utolsót a szívem,
De míg élek, ezt a szívet mindig Hozzád viszem!
Nem tudom, ez új esztendő mit tartogat nekem,
Azt tudom: nem hagysz magamra, drága, jó
Istenem!

ÁMEN

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként
Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens
Tóth András KRE PSZ - elnök
Lakatos Nella
(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)
Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

Eseménynaptár 2023 Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

2023. március 11. - Közgyűlés
2023. június 3. - Presbiterképzés
2023. augusztus 19. - Konferencia
2023. október 7. - Elnökségi ülés
Az Úr Isten vezessen mindannyiunkat az Ő általa kijelölt úton, és adjon számunkra bölcsességet terveink megvalósításában.

Tóth András, a KRE PSZ elnöke